

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2013/37/EU

ze dne 26. června 2013,

kterou se mění směrnice 2003/98/ES o opakovaném použití informací veřejného sektoru

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dokumenty, které vytvářejí subjekty veřejného sektoru členských států, představují rozsáhlý, rozmanitý a cenný soubor zdrojů, jež může ve svůj prospěch využívat znalostní ekonomika.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru ⁽³⁾ stanoví minimální soubor pravidel pro opakované použití a praktické prostředky pro usnadnění opakovaného použití stávajících dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru členských států.
- (3) Politiky zpřístupnění údajů, které podporují širokou dostupnost a opakované použití informací veřejného sektoru pro soukromé nebo komerční účely s minimálními či žádnými právními, technickými a finančními omezeními a které napomáhají oběhu informací nejen pro hospodářské subjekty, ale také pro veřejnost,

mohou hrát důležitou úlohu při nastartování vývoje nových služeb založených na nových způsobech kombinování a využití těchto informací, podnítit hospodářský růst a podpořit zapojení do společnosti. Vyžaduje to však rovné podmínky na úrovni Unie v otázce toho, zda opakované použití dokumentů je či není povoleno, a těch nelze dosáhnout při existenci různých předpisů a postupů členských států nebo dotčených subjektů veřejného sektoru.

- (4) Povolení opakovaného použití dokumentů, které jsou v držení subjektu veřejného sektoru, přidává hodnotu pro pravidelné a konečné uživatele a pro společnost obecně a v mnoha případech i pro samotný veřejný subjekt, neboť podporuje transparentnost a odpovědnost a poskytuje zpětnou vazbu od pravidelných a konečných uživatelů umožňující dotčenému subjektu veřejného sektoru zkvalitnit shromažďované informace.
- (5) Od přijetí prvního souboru pravidel pro opakované použití informací veřejného sektoru v roce 2003 množství údajů ve světě, včetně veřejných údajů, exponenciálně narostlo a vznikají a jsou shromažďovány nové typy údajů. Současně jsme svědky probíhajícího vývoje technologií pro analýzu, využití a zpracování údajů. Tento rychlý technologický vývoj umožňuje vytvářet nové služby a nové aplikace, které vycházejí z použití, shromažďování nebo kombinace údajů. Pravidla přijatá v roce 2003 již těmto rychlým změnám nestačí, a proto hrozí, že budou hospodářské a sociální příležitosti nabízené opakovaným použitím veřejných údajů promarněny.
- (6) Zároveň členské státy nyní zavedly politiky opakovaného použití podle směrnice 2003/98/ES a některé z nich přijaly v souvislosti s přístupnými údaji ambiciózní postupy pro usnadnění opakovaného použití dostupných veřejných údajů pro občany a společnosti v míře přesahující minimální úroveň stanovenou uvedenou směrnicí. K zabránění tomu, aby různé předpisy v různých členských státech kladly překážky přeshraniční nabídce výrobků a služeb, a k umožnění opakovaného

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 129.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. června 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. června 2013.

⁽³⁾ Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 90.

použití srovnatelných souborů veřejných údajů pro celoevropské aplikace využívající tyto údaje je rovněž nutná minimální harmonizace s cílem určit, jaké veřejné údaje jsou na vnitřním informačním trhu v souladu s příslušným režimem přístupu pro opakované použití dostupné.

- (7) Směrnice 2003/98/ES neobsahuje povinnost týkající se přístupu k dokumentům ani povinnost umožnit opakované použití dokumentů. Rozhodnutí, zda opakované použití povolit, zůstává na členských státech nebo dotčeném subjektu veřejného sektoru. Směrnice 2003/98/ES zároveň vychází z vnitrostátních pravidel pro přístup k dokumentům, a proto neukládá povinnost umožnit opakované použití dokumentů v případech, kdy je přístup k nim omezen (například vnitrostátní pravidla omezují přístup na občany nebo společnosti, které pro získání přístupu k dokumentům prokážou zvláštní zájem) nebo vyloučen (například vnitrostátní pravidla vylučují přístup z důvodu citlivé povahy dokumentů, a to na základě pohnutek souvisejících mimo jiné s národní bezpečností, obranou nebo veřejnou bezpečností). Některé členské státy výslovně spojily právo opakovaného použití s tímto právem přístupu, takže lze všechny obecně dostupné dokumenty opakovaně používat. V jiných členských státech je spojitost mezi uvedenými dvěma soubory pravidel méně jasná, což je zdrojem právní nejistoty.
- (8) Směrnice 2003/98/ES by tedy měla být pozměněna tak, aby jasně stanovila, že členské státy musí umožnit opakované použití všech dokumentů, pokud přístup k nim není omezen nebo vyloučen podle vnitrostátních pravidel nebo se na něho nevztahují jiné výjimky stanovené v této směrnici. Cílem změn zavedených touto směrnicí není vymezit nebo změnit režimy přístupu v členských státech, které jsou i nadále v působnosti členských států.
- (9) V tomto ohledu a s přihlédnutím k právu Unie a k mezinárodním závazkům členských států a Unie, zejména v rámci Bernské úmluvy o ochraně literárních a uměleckých děl a Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, by měly být z oblasti působnosti směrnice 2003/98/ES vyjmuty dokumenty, k nimž mají práva duševního vlastnictví třetí strany. Pokud byla původním nositelem práv duševního vlastnictví k dokumentu, který mají v držení knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy a u kterého dosud neuplynula doba ochrany těchto práv, třetí strana, měl by se takový dokument pro účely této směrnice považovat za dokument, k němuž mají práva duševního vlastnictví třetí strany.
- (10) Směrnice 2003/98/ES by se měla vztahovat na dokumenty, jejichž poskytnutí je součástí veřejných úkolů příslušných subjektů veřejného sektoru, jak je definováno právem nebo jinými závaznými pravidly v

příslušných členských státech. Při neexistenci takových pravidel by měly být tyto veřejné úkoly vymezeny v souladu s obecnou správní praxí v příslušném členském státě za předpokladu, že rozsah těchto veřejných úkolů je transparentní a podléhá přezkumu. Tyto veřejné úkoly by mohly být vymezeny obecně nebo individuálně pro jednotlivé subjekty veřejného sektoru.

- (11) Tato směrnice by měla být provedena a uplatňována v plném souladu se zásadami ochrany osobních údajů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾. Zejména je třeba připomenout, že podle uvedené směrnice by měly členské státy stanovit podmínky, za kterých je zpracování osobních údajů přípustné. Jednou ze zásad uvedené směrnice rovněž je, že následné osobní údaje nesmějí být po shromáždění dále zpracovávány způsobem neslučitelným se stanovenými, výslovnými a legitimními účely, pro které byly tyto údaje shromážděny.
- (12) Směrnicí 2003/98/ES by neměla být dotčena práva, včetně majetkových a osobnostních práv, která mohou mít zaměstnanci subjektů veřejného sektoru podle vnitrostátních pravidel.
- (13) Kromě toho by si měl příslušný subjekt veřejného sektoru u každého dokumentu, který bude možno opakovaně použít, ponechat uživatelské právo k danému dokumentu.
- (14) Oblast působnosti směrnice 2003/98/ES by měla být rozšířena na knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy.
- (15) Jedním ze základních cílů vytváření vnitřního trhu je vytvoření podmínek, které přispívají k rozvoji služeb v celé Unii. Knihovny, muzea a archivy uchovávají značné množství zdrojů cenných informací veřejného sektoru, zejména proto, že projekty digitalizace znásobily množství veřejně přístupného digitálního materiálu. Tyto sbírky kulturního dědictví a s nimi související metadata jsou potenciální základnou produktů a služeb s digitálním obsahem a mají obrovský potenciál pro inovativní opakované použití v oblastech, jako jsou studium a cestovní ruch. Rozšířené možnosti opakovaného použití informací veřejného kulturního materiálu by měly mimo jiné umožnit uniijním společnostem využívat svého potenciálu a přispívat k hospodářskému růstu a vytváření pracovních míst.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (16) V pravidlech a postupech členských států týkajících se využívání veřejných kulturních zdrojů existují značné rozdíly, které vytvářejí překážky pro plné využití hospodářského potenciálu těchto zdrojů. S tím, jak knihovny, muzea a archivy dále investují do digitalizace, mnoho z nich již dává svůj veřejně přístupný obsah k dispozici k opakovanému použití a mnoho z nich aktivně vyhledává příležitosti, jak svůj obsah opakovaně použít. Protože však působí ve velmi různých regulačních a kulturních prostředích, způsoby, jakými kulturní instituce v praxi obsah využívají, se vyvinuly velmi rozmanitě.
- (17) Vzhledem k tomu, že rozdíly ve vnitrostátních pravidlech a postupech nebo nejasnosti brání hladkému fungování vnitřního trhu a řádnému rozvoji informační společnosti v Unii, měla by být provedena minimální harmonizace vnitrostátních pravidel a postupů pro opakované použití veřejného kulturního materiálu v knihovnách, muzeích a archivech.
- (18) Rozšíření oblasti působnosti směrnice 2003/98/ES by mělo být omezeno na tři typy kulturních institucí – knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy, protože jejich sbírky jsou a čím dál více budou cenným materiálem pro opakované použití v mnoha produktech, jako jsou mobilní aplikace. Ostatní typy kulturních institucí (například orchestry, opery, balety a divadla), včetně archivů, které jsou jejich součástí, by měly zůstat mimo její působnost pro svou specifickou povahu umění spočívajících v uměleckém výkonu. Protože na téměř všechen jejich materiál se vztahují práva duševního vlastnictví třetích stran, a tento materiál by proto zůstal vyňat z oblasti působnosti této směrnice, zahrnutí těchto institucí do její oblasti působnosti by mělo malý účinek.
- (19) Digitalizace je důležitým prostředkem k zajištění širšího přístupu ke kulturnímu materiálu a jeho opětovného využití ke vzdělávání, práci a naplnění volného času. Skýtá také velké ekonomické příležitosti, neboť umožňuje snazší začlenění kulturního materiálu do digitálních služeb a produktů, a tím podporuje vytváření pracovních míst a růst. Tyto aspekty byly zdůrazněny mimo jiné v usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. května 2010 o sdělení s názvem „Europeana – další postup“⁽¹⁾, v doporučení Komise 2011/711/EU ze dne 27. října 2011 o digitalizaci kulturního materiálu a jeho dostupnosti on-line a o uchovávání digitálních záznamů⁽²⁾ a v závěrech Rady ze dne 10. května 2012 o digitalizaci kulturního materiálu a jeho dostupnosti online a o uchovávání digitálních záznamů⁽³⁾. Tyto dokumenty vymezují, jak dál postupovat v otázce právních, finančních a organizačních aspektů digitalizace kulturního dědictví Evropy a jeho zpřístupňování online.
- (20) Pro usnadnění opakovaného použití by měly subjekty veřejného sektoru, je-li to možné a vhodné, zpřístupnit dokumenty v otevřených a strojově čitelných formátech a spolu s jejich metadaty, s nejlepší možnou úrovní přesnosti a zrnitosti, ve formátu, který zajistí interoperabilitu, například jejich zpracováním v souladu se zásadami týkajícími se požadavků slučitelnosti a použitelnosti pro prostorové informace podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE)⁽⁴⁾.
- (21) Dokument by měl být považován za dokument ve strojově čitelném formátu, je-li ve formátu souboru strukturovaného tak, aby v něm softwarové aplikace mohly snadno nalézt, rozpoznat a získat konkrétní údaje. Za strojově čitelné údaje se považují údaje zakódované v souborech strukturovaných ve strojově čitelném formátu. Strojově čitelné formáty mohou být otevřené nebo chráněné vlastnickým právem; mohou být formálně normalizované, či nikoli. Dokumenty ve formě souboru, který toto automatické zpracování omezuje, jelikož údaje z nich nelze získat snadno či vůbec, by za dokumenty ve strojově čitelném formátu být považovány neměly. Členské státy by měly ve vhodných případech podporovat používání otevřených, strojově čitelných formátů.
- (22) V případě, že za opakované použití dokumentů vybírají subjekty veřejného sektoru poplatky, měly by být tyto poplatky v zásadě omezeny na mezní náklady. Je však třeba dbát na to, aby nebyl omezen běžný provoz subjektů veřejného sektoru, které musí získávat příjmy, z nichž hradí podstatnou část svých nákladů souvisejících s výkonem svých veřejných úkolů nebo nákladů na reprodukci, shromažďování, vytváření a šíření některých dokumentů zpřístupněných k opakovanému použití. V takových případech by měly mít subjekty veřejného sektoru možnost účtovat si poplatky převyšující mezní náklady. Tyto poplatky převyšující mezní náklady by měly být stanoveny na základě objektivních, transparentních a ověřitelných kritérií a celkový příjem z poskytování a povolování opakovaného použití dokumentů by neměl přesáhnout náklady na jejich shromažďování, vytváření, reprodukci a šíření se započítáním přiměřené návratnosti investic. Požadavek získávat příjmy, z nichž si subjekty veřejného sektoru hradí podstatnou část svých nákladů souvisejících s výkonem svých veřejných úkolů nebo nákladů na reprodukci, shromažďování, vytváření a šíření některých dokumentů, nemusí být nutně stanoven právními předpisy, ale může vyplývat například ze správní praxe v členských státech. Takovýto požadavek by měly členské státy pravidelně přezkoumávat.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 81 E, 15.3.2011, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. L 283, 29.10.2011, s. 39.

⁽³⁾ Úř. věst. C 169, 15.6.2012, s. 5.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1.

- (23) I knihovny, muzea a archivy by měly mít možnost účtovat poplatky převyšující mezní náklady, aby nebyl omezen jejich běžný provoz. Celkový příjem těchto subjektů veřejného sektoru z poskytování a povolování opakovaného použití dokumentů po odpovídající účetní období by neměl přesahovat náklady na jejich shromažďování, vytváření, reprodukci, šíření, uchovávání a zúčtování práv, se započítáním přiměřené návratnosti investic. Pro účely knihoven, muzeí a archivů a se zřetelem k jejich specifickým by mohly být při výpočtu přiměřené návratnosti investic brány v potaz ceny, které jsou za opakované použití těchto nebo podobných dokumentů účtovány v soukromém sektoru.
- (24) Horní hranici poplatků stanovenou touto směrnicí není dotčeno právo členských států vybírat nižší nebo vůbec žádné poplatky.
- (25) Členské státy by měly stanovit kritéria pro vybírání poplatků převyšujících mezní náklady. V tomto ohledu mohou členské státy například tato kritéria stanovit ve vnitrostátních pravidlech nebo mohou určit vhodný orgán nebo vhodné orgány, jiné než dotčený subjekt veřejného sektoru, které jsou ke stanovení těchto kritérií příslušné. Takový orgán by měl mít strukturu a fungovat v souladu s ústavními a právními systémy členských států. Mohlo by jít o stávající orgán s výkonnými pravomocemi v oblasti rozpočtu a pod politickým vedením.
- (26) V souvislosti s každým opakovaným použitím dokumentu mohou subjekty veřejného sektoru, ve vhodných případech prostřednictvím licence, uložit podmínky týkající se například uvedení zdroje a uvedení toho, zda uživatel daný dokument jakýmkoli způsobem pozměnil. Všechny licence na opakované použití informací veřejného sektoru by každopádně měly klást co nejméně omezení opakovaného použití, například požadovat pouze uvádění zdrojů. V tomto ohledu by měly hrát důležitou úlohu veřejné licence dostupné on-line, které udělují širší práva k opakovanému použití bez technologických, finančních nebo zeměpisných omezení a využívají otevřené datové formáty. Proto by měly členské státy podporovat používání veřejných licencí, které by se postupem času měly stát běžnou praxí v celé Unii.
- (27) Komise podpořila vytvoření online přístupného přehledu výsledků v oblasti informací veřejného sektoru s příslušnými výkonnostními ukazateli pro opakované používání informací veřejného sektoru ve všech členských státech. Pravidelná aktualizace tohoto přehledu přispěje k výměně informací mezi členskými státy a k dostupnosti informací o politikách a praktických postupech v celé Unii.
- (28) Prostředky pro zjednání nápravy by měly zahrnovat možnost přezkumu nestranným přezkumným orgánem. Takovým orgánem by mohl být již existující vnitrostátní orgán, jako je vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, vnitrostátní orgán odpovědný za přístup k dokumentům nebo vnitrostátní soudní orgán. Takový orgán by měl mít strukturu a fungovat v souladu s ústavními a právními systémy členských států a jeho činnost by neměla vylučovat jakékoli jiné prostředky pro zjednání nápravy, které jsou žadatelům o opakované použití k dispozici. Měl by však být odlišný od mechanismu členského státu, který stanoví kritéria pro vybírání poplatků převyšujících mezní náklady. Prostředky pro zjednání nápravy by měly zahrnovat možnost přezkumu zamítavých rozhodnutí, ale rovněž rozhodnutí, kterými, i když opakované použití povolují, by mohl být žadatel dotčen z jiných důvodů, zejména pokud jde o použitá pravidla pro vybírání poplatků. Postup přezkoumání by měl být rychlý, v souladu s potřebami rychle se měnícího trhu.
- (29) Při stanovování zásad pro opakované používání dokumentů by měla být dodržena pravidla hospodářské soutěže, přičemž by pokud možno nemělo docházet k uzavírání výhradních dohod mezi subjekty veřejného sektoru a soukromými partnery. Pro zajištění služeb ve veřejném zájmu však někdy může být výhradní právo na opakované použití konkrétních dokumentů veřejného sektoru nezbytné. Může tomu tak být v případě, kdy by žádný komerční vydavatel informace bez tohoto výhradního práva nezveřejňoval. S cílem zohlednit tento aspekt povoluje směrnice 2003/98/ES výhradní dohody, je-li pro poskytování služby ve veřejném zájmu výhradní právo nezbytné, s výhradou jejich pravidelného přezkumu.
- (30) V návaznosti na rozšíření oblasti působnosti směrnice 2003/98/ES na knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy je záhodno vzít v úvahu současný výrazně odlišný stav v různých členských státech, pokud jde o digitalizaci kulturních zdrojů, který nelze účinně řešit stávajícími ustanoveními uvedené směrnice o výhradních dohodách. Mezi knihovnami včetně univerzitních, muzei, archivy a soukromými partnery existují četná ujednání o spolupráci, která zahrnují digitalizaci kulturních zdrojů a v jejichž rámci se soukromým partnerům udělují výhradní přístupová práva. Praxe ukázala, že tato partnerství veřejného a soukromého sektoru umožňují přínosné využívání kulturních sbírek a současně urychlují zpřístupnění kulturního dědictví veřejnosti.
- (31) Pokud se výhradní právo týká digitalizace kulturních zdrojů, může být zapotřebí, aby trvalo určitou dobu, aby měl soukromý partner možnost získat svou investici zpět. Tato doba by však měla být omezená a co nejkratší, aby byla dodržena zásada, že veřejně přístupný materiál by měl zůstat veřejně přístupný, jakmile je digitalizován. Trvání výhradního práva digitalizovat kulturní zdroje by obecně nemělo překročit deset let. Jakékoliv trvání výhradního práva po dobu více než deset let by mělo

být předmětem přezkoumání s přihlédnutím k technickým, finančním a správním změnám v daném prostředí od doby, kdy byla daná dohoda uzavřena. Kromě toho by mělo jakékoli partnerství veřejného a soukromého sektoru pro účely digitalizace kulturních zdrojů udělit partnerské kulturní instituci plná práva ve vztahu k využívání digitalizovaných kulturních zdrojů po skončení platnosti dohody.

(32) S cílem náležitě zohlednit smlouvy a jiné dohody udělující výhradní práva, které byly uzavřeny před vstupem této směrnice v platnost, by měla být stanovena vhodná přechodná opatření na ochranu zájmů dotčených stran, na jejichž výhradní práva se nebudou moci vztahovat výjimky povolené podle této směrnice. Tato přechodná opatření by měla umožnit, aby výhradní práva daných stran existovala až do skončení platnosti příslušné smlouvy, popřípadě u smluv na dobu neurčitou a u smluv s velmi dlouhou dobou platnosti existovala po dostatečně dlouhou dobu, která stranám umožní přijmout potřebná opatření. Tato přechodná opatření by se neměla vztahovat na smlouvy nebo jiné dohody uzavřené po vstupu této směrnice v platnost, ale před datem použitelnosti vnitrostátních opatření ji provádějících, aby nedošlo k situaci, kdy by byly uzavírány smlouvy a jiné dlouhodobé dohody, které nejsou v souladu s touto směrnicí, se záměrem obejít budoucí vnitrostátní prováděcí opatření. Smlouvy a jiné dohody uzavírané po vstupu v platnost této směrnice, avšak přede dnem použitelnosti vnitrostátních prováděcích opatření, by tedy měly být v souladu s touto směrnicí.

(33) Jelikož cílů této směrnice, totiž usnadnění tvorby informačních produktů a služeb na úrovni Unie založených na dokumentech veřejného sektoru a zajištění účinného využívání dokumentů veřejného sektoru, které překračuje hranice států, soukromými společnostmi, zejména malými a středními podniky, v zájmu rozvoje informačních produktů a služeb s přidanou hodnotou a také občany v zájmu usnadnění volného oběhu informací a komunikace, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu celoevropského rozsahu navrhovaného opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proportionalita stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(34) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie,

včetně práva na ochranu osobních údajů (článek 8) a práva na vlastnictví (článek 17). Žádné ustanovení této směrnice by nemělo být vykládáno nebo uplatňováno způsobem, který není slučitelný s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod.

(35) Je třeba zajistit, aby členské státy podávaly Komisi zprávy o míře opakovaného použití informací veřejného sektoru, podmínkách jejich zpřístupňování a postupech zjednávání nápravy.

(36) Komise by měla být členským státům nápomocna při provádění této směrnice jednotným způsobem, a to tím, že po konzultaci se zúčastněnými stranami vydá pokyny týkající se zejména doporučených standardních licencí, datových souborů a poplatků za opakované použití dokumentů.

(37) Směrnice 2003/98/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2003/98/ES se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) odstavec 2 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) dokumenty, jejichž poskytnutí nepřísluší do oblasti veřejných úkolů příslušných subjektů veřejného sektoru definovaných zákonem nebo jinými závaznými předpisy v příslušném členském státě, nebo při neexistenci takových předpisů definovaných v souladu s obecnou správní praxí v dotčeném členském státě za předpokladu, že rozsah těchto veřejných úkolů je transparentní a podléhá přezkoumání;“

ii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) dokumenty, které nejsou přístupné podle režimů přístupu v členských státech, včetně z důvodů:

— ochrany národní bezpečnosti (tj. bezpečnosti státu), obrany nebo veřejné bezpečnosti,

— statistické důvěrnosti,

— obchodní důvěrnosti (např. obchodního, profesního nebo firemního tajemství);“

iii) vkládají se nová písmena, která znějí:

- „ca) dokumenty, k nimž je omezen přístup na základě režimů přístupu v členských státech, včetně případů, kdy občané nebo společnosti pro získání přístupu k dokumentům musí prokázat zvláštní zájem;
- cb) části dokumentů obsahující pouze loga, heraldické znaky a insignie;
- cc) dokumenty, k nimž je vyloučen nebo omezen přístup na základě režimů přístupu z důvodu ochrany osobních údajů, a podle těchto režimů přístupné části dokumentů, které obsahují osobní údaje, jejichž opakované použití bylo právně vymezeno jako jednání v rozporu s právními předpisy na ochranu osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů;“

iv) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) dokumenty, které mají v držení vzdělávací a výzkumné instituce, včetně organizací pro předávání výsledků výzkumu, školy a vysoké školy, kromě univerzitních knihoven, a“,

v) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) dokumenty, které mají v držení kulturní instituce jiné než knihovny, muzea a archivy.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Tato směrnice je založena na režimech přístupu jednotlivých členských států a tyto nejsou jejími ustanoveními dotčeny.“;

c) v odstavci 4 se slovo „Společenství“ nahrazuje slovem „Unie“.

2) V článku 2 se doplňují nové body, které znějí:

- „6. „strojově čitelným formátem“ rozumí formát souboru s takovou strukturou, která umožňuje softwarovým aplikacím v něm snadno nalézt, rozpoznat a získat z něj konkrétní údaje, včetně jednotlivých uvedených fakt a jejich vnitřní struktury;
- 7. „otevřeným formátem“ rozumí formát souboru, který není závislý na žádné platformě a je zpřístupněn veřejnosti bez jakéhokoli omezení, které by znemožňovalo opakované použití dokumentů;
- 8. „otevřenou formální normou“ rozumí norma, která byla písemně stanovena a obsahuje specifikace požadavků na zajištění interoperability softwaru;

9. „vysokou školou“ rozumí jakýkoli subjekt veřejného sektoru poskytující vyšší postsekundární vzdělávání vedoucí k získání akademické hodnosti.“

3) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Obecná zásada

1. S výhradou odstavce 2 členské státy zajistí, aby byly dokumenty, na které se vztahuje tato směrnice v souladu s článkem 1, opakovaně použitelné pro komerční nebo nekomerční účely v souladu s podmínkami podle kapitol III a IV.

2. U dokumentů, k nimž mají práva duševního vlastnictví knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy, členské státy zajistí, aby v případě, že je povoleno opakované použití takových dokumentů, byly tyto dokumenty opakovaně použitelné pro komerční nebo nekomerční účely v souladu s podmínkami podle kapitol III a IV.“

4) V článku 4 se odstavce 3 a 4 nahrazují tímto:

„3. Při zamítavém rozhodnutí sdělí subjekty veřejného sektoru žadateli důvody zamítnutí založené na příslušných ustanoveních režimu přístupu v dotčeném členském státě nebo na vnitrostátních ustanoveních přijatých na základě této směrnice, zejména čl. 1 odst. 2 písm. a) až cc) nebo článku 3. Je-li zamítavé rozhodnutí založeno na čl. 1 odst. 2 písm. b), odkáže subjekt veřejného sektoru na fyzickou nebo právnickou osobu, která je nositelem práv, je-li známa, nebo eventuálně na poskytovatele licence, od něhož subjekt veřejného sektoru získal dotčený materiál. Knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy takový odkaz učinit nemusí.

4. Každé rozhodnutí o opakovaném použití obsahuje odkaz na prostředky pro zjednání nápravy, chce-li se žadatel proti rozhodnutí odvolat. Prostředky pro zjednání nápravy zahrnují možnost přezkumu nezávislým přezkumným orgánem s patřičnou odborností, jako je vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, vnitrostátní orgán pro přístup k dokumentům nebo vnitrostátní soudní orgán, jehož rozhodnutí jsou pro dotčený subjekt veřejného sektoru závazná.“

5) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Dostupné formáty

1. Subjekty veřejného sektoru poskytují své dokumenty v jakémkoliv již existujícím formátu nebo jazyce, a pokud je to možné a vhodné, v otevřeném a strojově čitelném formátu spolu s jejich metadaty. Formát i metadata by měly co nejvíce splňovat formální otevřené normy.

2. Odstavec 1 nezakládá povinnost subjektů veřejného sektoru vytvářet nebo upravovat dokumenty nebo poskytovat výtahy z dokumentů, aby splnily požadavky v něm stanovené, pokud by to představovalo nepřiměřené úsilí překračující rámec jednoduché operace.

3. Subjekty veřejného sektoru nejsou na základě této směrnice povinny pokračovat ve vytváření a uchovávání určitého druhu dokumentů s ohledem na opakované použití těchto dokumentů organizací soukromého nebo veřejného sektoru.“

6) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Zásady vybírání poplatků

1. Jsou-li vybírány poplatky za opakované použití dokumentů, omezují se na mezní náklady vzniklé při jejich rozmnožování, zpřístupňování a rozšiřování.

2. Odstavec 1 se nevztahuje:

a) na subjekty veřejného sektoru, které jsou povinny vytvářet příjmy k úhradě podstatné části svých nákladů souvisejících s výkonem jejich veřejných úkolů;

b) ve výjimečných případech na dokumenty, u kterých musí dotčený subjekt veřejného sektoru vytvářet dostatečné příjmy k úhradě podstatné části svých nákladů na jejich shromažďování, vytváření, reprodukci a šíření. Tyto požadavky jsou vymezeny právem nebo jinými závaznými pravidly v příslušném členském státě. Při neexistenci takových předpisů jsou požadavky vymezeny v souladu s obecnou správní praxí v příslušném členském státě;

c) na knihovny včetně univerzitních, muzea a archivy.

3. Dotčené subjekty veřejného sektoru v případech uvedených v odst. 2 písm. a) a b) vypočítají celkovou výši poplatků podle objektivních, transparentních a ověřitelných kritérií, která stanoví členské státy. Celkový příjem těchto subjektů z poskytování a povolování opakovaného použití dokumentů po odpovídající účetní období nesmí přesáhnout náklady na jejich shromažďování, vytváření, reprodukci a šíření se započítáním přiměřené návratnosti investic. Poplatky se vypočítávají v souladu s účetními zásadami, které se vztahují na dotčené subjekty veřejného sektoru.

4. Pokud poplatky vybírají subjekty veřejného sektoru uvedené v odst. 2 písm. c), nesmí celkový příjem z poskytování a povolování opakovaného použití dokumentů po odpovídající účetní období přesahovat náklady na jejich shromažďování, vytváření, reprodukci, šíření, uchovávání

a zúčtování práv, se započítáním přiměřené návratnosti investic. Poplatky se vypočítávají v souladu s účetními zásadami, které se vztahují na dotčené subjekty veřejného sektoru.“

7) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Transparentnost

1. U standardních poplatků za opakované použití dokumentů v držení subjektů veřejného sektoru jsou veškeré na ně se vztahující podmínky a výše těchto poplatků, včetně základu pro jejich výpočet, stanoveny předem a zveřejněny v elektronické formě, pokud je to možné a vhodné.

2. U jiných poplatků za opakované použití než těch, které jsou uvedeny v odstavci 1, uvede příslušný subjekt veřejného sektoru předem, jaké faktory jsou při jejich výpočtu zohledněny. Příslušný subjekt veřejného sektoru také na žádost uvede způsob výpočtu těchto poplatků ve vztahu ke konkrétní žádosti o opakované použití.

3. Požadavky uvedené v čl. 6 odst. 2 písm. b) musí být stanoveny předem. Zveřejňují se v elektronické formě, pokud je to možné a vhodné.

4. Subjekty veřejného sektoru zajistí, aby byli žadatelé o opakované použití dokumentů informováni o dostupných prostředcích pro zjednání nápravy ohledně rozhodnutí nebo postupů, které se jich týkají.“

8) V článku 8 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Subjekty veřejného sektoru mohou povolit opakované použití bez dalších podmínek nebo mohou uložit podmínky, případně na základě licence. Tyto podmínky nesmějí zbytečně omezovat možnosti opakovaného použití a nesmějí být použity pro omezování hospodářské soutěže.“

9) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Praktická opatření

Členské státy učiní praktická opatření, která usnadňují vyhledávání dokumentů dostupných pro opakované použití, jako seznamy fondů hlavních dokumentů s příslušnými metadaty, pokud je to možné a vhodné, přístupné on-line a ve strojově čitelném formátu, a internetové portály, které jsou propojeny s těmito seznamy fondů. Kdykoli je to možné, vytvoří členské státy podmínky pro vícezářezové vyhledávání dokumentů.“

10) Článek 11 se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Tento odstavec se nevztahuje na digitalizaci kulturních zdrojů.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Bez ohledu na odstavec 1, týká-li se výhradní právo digitalizace kulturních zdrojů, nesmí doba jeho trvání obecně překročit deset let. Překročí-li tato doba deset let, přezkoumá se trvání výhradního práva v jedenáctém roce a popřípadě každých sedm následujících let.

Dohody udělující výhradní práva uvedená v prvním pododstavci musí být transparentní a musí být zveřejňovány.

Pokud existuje výhradní právo uvedené v prvním pododstavci, dotčenému subjektu veřejného sektoru je jako součást takové dohody bezplatně poskytnuta kopie digitalizovaných kulturních zdrojů. Tato kopie je po skončení trvání výhradního práva k dispozici k opakovanému použití“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Výhradní dohody platné k 1. červenci 2005, na které se nevztahují výjimky podle odstavce 2, se ukončí uplynutím smlouvy, nejpozději však 31. prosince 2008.“;

d) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4. Aniž je dotčen odstavec 3, výhradní dohody platné k 17. červenci 2013, na které se nevztahují výjimky podle odstavců 2 a 2a, se ukončí uplynutím smlouvy, nejpozději však dne 18. července 2043.“

11) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Přezkum

1. Komise přezkoumá používání této směrnice před 18. červencem 2018 a výsledky tohoto přezkumu společně s případnými návrhy na změny této směrnice sdělí Evropskému parlamentu a Radě.

2. Členské státy předloží Komisi každé 3 roky zprávu o dostupnosti informací veřejného sektoru pro opakované použití a o podmínkách jejich zpřístupňování a postupech pro zjednání nápravy. Na základě této zprávy, která se zveřejní, provedou členské státy přezkum provádění článku 6, zejména pokud jde o účtování poplatků překračujících mezní náklady.

3. Přezkum uvedený v odstavci 1 se zejména soustředí na oblast působnosti a dopad této směrnice, včetně míry zvýšení opakovaného použití dokumentů veřejného sektoru, vlivu zásad používaných pro vybírání poplatků, opakovaného použití úředních textů legislativní a správní povahy, interakce mezi pravidly pro ochranu údajů a možnostmi opakovaného použití, jakož i na další možnosti zlepšování řádného fungování vnitřního trhu a rozvoje evropského odvětví multimediálních materiálů.“

Článek 2

1. Členské státy do 18. července 2015 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne 18. července 2015.

2. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 26. června 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A. SHATTER